

[Alfred Hansen]

eller anden måde, så også har sikkerhed for, at pengene bevarer deres købekraft.

Første næstformand (Enggaard):

Der må være mere ro i salen.

Alfred Hansen (DR):

Der er tale om skattetryk og rentebyrder, som efter retsforbundets mening er de største skurke i dansk økonomi – det er møllestenen om Danmarks hals – og denne regering har lige så lidt som tidligere regeringer i 1960'erne og 1970'erne gjort sig til talsmand for skattelettelse. Man har gældsats hele det danske samfund, og man har gældsats den enkelte, og det har betydning, at Danmark har påtaget sig en stor forpligtelse over for udlandet.

For ca. fjorten dage siden kom finansministeren med to lovforslag, hvoraf det ene var en bemyndigelse til at optage et lån på 10 mia kr. i udlandet og det andet det fantastiske beløb at sælge for 75 millioner, undskyld, milliarder, kroner i statsobligationer – havde det endda været millioner, men det var 75 mia kr. – næsten en fordobling i forhold til, hvad man anmodede om sidste år.

Antallet af tvangsauktioner hænger således hele det danske samfund både hos landmænd og nu også hos parcelhusejere. Konkursen præger både handel, håndværk og industri, ja, det danske samfund er i en økonomisk krise forårsaget af den politik, der har været ført. For det er jo ikke befolkningen, der har skabt krisen – ja, befolkningen har et medansvar, fordi man i stor udstrækning har valgt nogle politikere og nogle partier og givet dem så stor styrke, at de har siddet på magten og ikke har forvaltet denne magt på en for borgerne og landet tilfredsstillende måde.

Men det måtte naturligvis komme dertil. Konturerne af denne uundgåelige krise har længe hængt som en truende sky over hele det danske samfund.

Et område, som med god grund er genstand for megen debat, er landbrugets problemer. Jeg synes, at regeringen og skiftende forligspartier må erkende, at vejen ud af landbrugets grundlæggende problemer ikke går gennem diverse støtteordninger som sikringsfonds, gældssanering, rentestøtteordning eller kursgaranterede lån.

Retsforbundet foreslår følgende til ændring af den landbrugspolitik, som har været ført.

Pkt. 1: at der vedtages en renteskatteordning, som vil gavne de landmænd, der har en stor rentebyrde, men en lille reel indtægt.

Som pkt. 2 foreslår vi til gavn for de landmandsfamilier, hvor den ene – som oftest konen – er udearbejdende, en ophævelse af sambeskatningen, i det mindste på fradrags-siden, så ægtefællerne selv kan bestemme, på hvis selvangivelse de eksisterende fradrag skal opføres.

Pkt. 3: vi foreslår, at man fjerner den EF-produktionsfjendtlige medansvarsafgift, som er en skat på produktion, og som er en stor belastning for den animalske produktion.

Pkt. 4: vi foreslår, at man ophæver de begunstigelser, der er kædet sammen med uddannelseskravene, og vi tager afstand fra, at man skal have landbrug som hovederhverv for at erhverve et landbrug.

Pkt. 5: vi foreslår, at man fjerner EFs handelshindringer og -restriktioner, så bl.a. svineavlproducenter kan købe korn til verdensmarkedspris.

Endelig foreslår vi, at det beløb, der jo altså er og har været et flertal for at give på forskellig vis til landbruget, bruges til støtte i en frivillig ordning for de enkelte landmænd, som måtte ønske at afstå deres jord til det danske samfund, for det er klart, at man ikke i længden kan blive ved med at begunstige dele af det danske samfund, uden at samfundet får noget til gengæld. Vi foreslår, at de landmænd, som ønsker det, kan få udbetalt maksimalt det beløb, der svarer til den seneste kontantvurdering, mod at samfundet til gengæld får en stedsevarende offentlig prioritet i ejendommens værdi, og jeg understreger: kun i jordværdien. Vi ønsker ikke, at samfundet skal have ejendomsret til bygninger, fabrikker og løsøre, men kun til selve jorden. Derefter skal landmanden betale en konjunkturbestemt leje af denne jordværdi til det danske samfund til skattelettelse, altså til en skatteomlægning.

Det mener vi er et konstruktivt forslag, og jeg håber, at både denne regering og den regering, der måtte komme efter et eventuelt folketingsvalg, vil overveje de muligheder, der ligger i disse forslag.

Socialdemokratiet har naturligvis en helt anden grundlæggende holdning til, hvordan